

МИ СМО У ПРОГРАМУ!

Балкански фонд за локалне иницијативе (BCIF), уз подршку Министарства омладине и спорта и The Balkan Trust for Democracy (BTD), је покренуо нови програм за младе којим жели да подстакне омладинске организације и групе младих да развију локалне медијске пројекте које ће водити млади од 17 до 28 година.

Након дводневне обуке семинара „Млади у медијима“, која је одржана у септембру и октобру, у Београду, на коме су млади учили о раду у медијима, групе су подржане од стране БЦИФа, у реализацији својих медијских пројеката у својим локалним заједницама.

Циљ пројекта „МИ СМО У ПРОГРАМУ“, чије активности су почели да реализују чланови и волонтери омладинске организације „ЦМОК“ (Центар Младих Организованих Креативаца) уз помоћ Удружења грађана „Златиборски круг“, је повећање информисаности младих од 14 до 21 године на територији општине Чајетина, путем радио емисија и издавањем омладинског часописа преко кога ће млади моћи јавно да искажу своје мишљење и да пронађу што боље могућности за побољшање свог положаја.

Активности које чине медијски пројекат младих општине Чајетина су:

Емитовање **омладинске радио емисије**, два пута месечно, на локалном МАХ радију.

Реализовање **уличних акција** једном месечно, на којима Вас очекују бројни поклони (мајце, балони,...), а и бомбоне...

Припремање и реализовање **хуманитарне акције** (представе) глумца аматера из Дома културе из Чајетине, о којој ће више информација бити у следећем броју часописа „ЦМОК“.

Такође једна од активности су и **конкурси** (ликовни или фото, и литерарни), на тему „Љубав у општини Чајетина за Вас је...“, који могу бити на тему породице, пријатељства, љубави према школи, спорту, природи... Конкурсе ћемо расписати после распуста, а до тада имате времена да размислите која тема Вам се највише свиђа и на коју тему можете да нам одговорите.

Штампање рекламног материјала као што су балони и мајце, помоћу којих ћемо промовисати рад организације, путем уличних акција.

Анкетирање суграђана, средњошколаца и основаца о манифестацијама које су одржане у Чајетини, Ужицу и на Златибору, као и о утицају омладинске радио емисије, „ЦМОК ЗА ЧАЈЕТИНУ“, на младе а и на оне који се тако осећају.

Захваљујемо се МАХ радију, на свим саветима везаним за реализовање омладинске радио емисије, коју можете слушати у 11 часова сваке друге суботе на 95,0 Mhz. **Удружењу грађана „Златиборски круг“**, ПР менаџер-у и координаторки КЗМ општине Чајетина, Бојани Божанић, који нам пружају савете и подршку у реализацији свих активности медијског пројекта „Ми Смо у Програму“, као и младим волонтерима.

Координатор, Викица Стојановић

Корачам у будућност – стрепим и надам се

Говоре нам да је доба незрелости, великодушности, несташлука и неодговорности заувек прошло. Говоре нам, причају, а као да немају ни звука, само отварају и затварају уста, само нас неки шум засени грдњом, свађом, препирком.

Заборавили су, знам да су заборавили како је бити на раскрсници, раскршћу или прекретници...или је све то умишљено. Шта је истина: прошлост, садашњост или будућност, шта је то што нас вуче напред, док се бацамо по прабини извлади нас, даје нам ваздуха?

Уземо ли да их слушамо? Ко су они? Да ли су пролазници у нашим животима или искрени пријатељи? Ко су они... професори, родитељи, познаници? Да ли говоре истину или покушавају да нас уплаше? Да ли се због њих бојим да мислим унапред, да мислим о будућности, да се надам, да сањам, да уздишем?

Кренула сам, а где – не знам ни сама, куда, због чега, с киме, који је разлог свему овоме? Овој неодлучности и незнању не видим краја. Сваки шум, трептај, кап, искрица нова су нада, нови пут, ново размишљање. Сваким даном нова могућност, нови избори, нови снови, али и нови страхови, нови дрхтаји, неки чудан осећај у стомаку. Да ли је то предосећај, да ли нам инстинкт поручује да кренемо тим путем или не?

Сада, управо сада се питам да ли кренути путем који је поплочан „златним полугама“, „драгим камењем“, или уском калдрмом, без иједног трачка светлости, без трачка месечине, али са борбеношћу, са надом за наше боље сутра.

Моји снови нису овде, тако су близу, али и тако далеко! Моја замишљена будућност, зове ме, врштити, чујем вапаје у својој глави. Осећам бол, неописив бол што имам могућности да остварим своју замишљену будућност, али ипак не могу. Да ли је то само савест, љубав према родитељима, страх од непознатог или изговор због одвајања?

Толико питања, а мали број одговора. Желим у Београд, желим да постанем новинар, али ове године то је немогуће. Здравље мојих родитеља је на првом месту, а да ли се скривам иза тога или је и то истина?

Не умем, не знам, не разумем, а нема никога да ми помогне, да ме подржи, да ме схвати. Да ли се кријем из њихове болести? Ни сада на то не умем да одговорим, не помаже ми ни папир. Само осећам да морам да их слушам да бих пронашла одговоре, да морам и да треба да будем стрпљива.

Моја будућност није неостварива, али сада ме боли, гуши

ме што не могу као сви да похрлим, да потрчим са нестрпљењем ка њој док ово дете у мени није нестало.

Једини кривац сам ја, можда и кукавица, нисам превише самокритична, опирем се а треба да се стрпим, плачем а требало би да се смејем, осећам тугу и бол који не престају а треба да се радујем, треба да се радујем што увек имам могућност, што имам људе који су увек уз мене.

Знам да је „бљештаво“ светло, успех и задовољство намењено свима нама, да сваки парчић и сваки делић светлости, одломи се и падне по нама у пуном сјају, обаспе нас гламуром, престижем, али најпре радосћу, срећом и љубављу, а да тога нисмо ни свесни.

Учили су ме да се проблеми решавају један по један, да је стрпљење највећа врлина и због тога се надам и убеђујем себе да није крај, да не треба да посустанем, да морам да се борим.

Некада ћу и ја добити моје залужено парче светлости, нестаће страхови и поносно ћу стајати у својој садашњости која је сада наравно замишљена, само сан, слатко задовољство због кога плачем, смејем се, радујем, али пре свега корачам, ходам, идем, кренула сам – докле ћу стићи, где ће ме тај пут или стаза нанети не знам, али и даље ходам.

Викица Стојановић

Да ли сте знали...

- Да један квадратни метар на површини Сунца сија као 600.000 сијалица од 100 вати;
- Да је цигарета реч шпанског порекла и значи цврчак;
- Да је Ван Гог у свом животу продао само једну слику, а то је слика „Црвени виногради“;
- Да су сви бели лабудови у Енглеској власништво краљице;
- Да делфин има 260 зуба;
- Да се Соса – Cola први пут продавала у апотеци, и имала је зелену етикету;
- Да су се у Другом светском рату додељивали дрвени Оскари, због недостатка метала;
- Да је Чарли Чаплин једном приликом освојио треће место на такмичењу за свог двојника;

Тијана Росић

И ми смо постали студенти...

Први омладинци у Чајетини који су активније почели да се баве омладинским радом полако су отишли другим путем. 1990. генерација ове године је завршила средњу школу и уписала факултете. Свако је отишао на своју страну, у друга места, у друге градове. Сви који смо дошли из малог места, као што је Чајетина, морали смо да се суочимо са нечим већем, озбиљнијем, као што су нови људи, ново друштво, ново место, све, и требало нам је времена за то.

Што се тиче организација који се баве младима у већим градовима, има их стварно много и свака је занимљива на свој начин. Овај пут ми се не учлањавамо у омладинске организације већ у студенске, али све је то слично. Највећа предност нас омладинаца из Чајетине је та што смо ми стекли довољно искуства и знања у раду организација и омладинском активизму, раније тако да нам није тешко да се прикључимо другима. Можда је то и добра страна малог места у коме живимо јер остали студенти који су долазили да се прикључе некој организацији нису ништа радили као што смо ми. Када ми, омладинци из Чајетине почнемо да причамо о својим искуствима, сви остали остану затечени јер не могу да верују да смо ми тако млади а толико креативни и успешни.

Једном када и млађе генерације буду одлазиле негде на студирање имаће чиме да се поносе јер ми што смо успели да урадимо, ретко ко је могао. Зато, млађи омладинци, одржите оно што смо ми створили и будите креативни, јер смо ми Центар Младих Организованих Креативаца, да би имали чиме да се поносите.

Тијана Росић

Локални акциони план за младе

Чланови Тима за израду Локалног акционог плана за младе општине Чајетина учествовали су на дводневном тренингу у Ужицу на тему “Како до успешне омладинске политике на локалном нивоу”.

Под покровитељством Министарства омладине и спорта Републике Србије, а у сарадњи са организацијом ГТЗ у три општине Златиборског округа започеле су активности на изради ЛАП-а за младе. Поред Канцеларије за младе из Ивањице и Регионалне канцеларије Ужица, у пројекат је укључена и КЗМ Чајетине.

Током два дана целодневног рада чланови тимова упознали су се кључним изазовима у досадашњем процесу израде стратегије, матрицом стратешког документа и инструкцијама за њихово попуњавање. Присутни су заједничким тимским радом покушали да развију стратешки документ и то од приоритета до специфичних циљева ка акционим плановима, где је посебна пажња посвећена развоју акционог плана, аранжманима за имплементацију, мониторинг и евалуацију, као и финансирању и промоцији стратегије.

Договор је да представници локалних канцеларија припреме драфт верзију локалног плана за младе до 16.

новембра.

Представници КЗМ Чајетина представили су резултате тренинга у Ужицу локалном координатору и договорени су даљи кораци и задаци како би нацрт документа био спреман до предвиђеног рока. Канцеларија за младе има сараднике међу члановима невладиног сектора, просветним и здравственим радницима, запосленим у Општинској управи и установама културе, а највише међу младим активистима, ученицима и студентима са територије општине Чајетина који су пуни ентузијазма и који велике наде полагају у имплементацију, надамо се, квалитетне стратегије за младе наше локалне заједнице.

Бојана Божанић
координатор КЗМ

ЦМОК против треме

Да ли спадаате у групу људи који имају трему кад год пожелете нешто да кажу јавно или када је ту веће друштво? Ако имате такав проблем, јер, реално гледано, то јесте проблем у стварном свету, најважније је да се како знате и умете суочите са истином и да решавате узроке, а то су углавном несигурност и страх од тога да не погрешите и на тај начин оставите лош утисак. За почетак, најважније је да се добро припремите. Будите веома концентрисани на оно што желите да кажете. Све негативне мисли избаците из главе. Ако сами себи кажете да сте неспособни, само ћете додатно појачавати страх који је ионако већ присутан. Уместо да подривите самог себе, подстакните се позитивним ставом, на пример: „Иако осећам непријатност, то ме неће пореметити у ономе што желим да постигнем.“ Трему ћете прво победити ако успете да ојачате самопоуздање. Ваш највећи про-

блем јесте недостатак самопоуздања, а то ћете превазићи ако дате предност својим врлинама. Ставите на папир све добре стране свог карактера. Када научите да их истакнете, бићете много сигурнији у себе. Имајте на уму да вам у томе од велике помоћи може бити вежбање код куће. Највећи светски говорници, веровали или не, вежбали су своје говоре пред огледалом. То је одлична вежба и за гестикулацију, јер се и покретима може много тога рећи. На крају, имајте на уму да пре свог излагања (оно због којег имате трему) не морате да преиспитујете себе као да одговарате на часу. То само може додатно да вас збуни и још више унервози. Уместо тога, попричајте с неким о неким сасвим обичним стварима. За тренутак заборавите излагање које вас очекује, бићете спремнији да се суочите с њим и тремом, која је редован пратилац јавних излагања. Удахните дубоко и наступите као победник. То је формула која успешно баца трему у други план.

Тијана Росић

УЛИЧНА АКЦИЈА „Здрав стил, мој стил“

У суботу, 31. 10. 2009. године са почетком у 12,00 на Краљевом тргу на Златибору одржана је улична акција под именом „Здрав стил, мој стил“, и под радним насловом „Заједнички против пушења“.

Активисти КЗМ Чајетина и омладинци Ђачког парламента окупали су се на Краљевом тргу на Златибору где су поставили штанд и банер акције

Акција „Заједнички против пушења“ укључила је дељење јабука пролазницима који пуше, а за узврат дају своје цигарете. Уз јабуке делио се пропагандни материјал.

Активисти КЗМ обишли су локале у Тржном центру Златибора.

Акција је, према речима учесника, била изузетно успешна. Грађани и пролазници позитивно су реаговали и врло радо мењали своје цигарете за зелене јабуке.

Акцију подржава Министарство омладине

*Здрав стил,
мој стил*

и спорта у сарадњи са Групом Процес и грађанском читаоницом Либерграф. Директни имплементатори су Канцеларија за младе општине Чајетина, уз помоћ Основне школе Димитрије Туцовић, (Ђачког парламента и ученика са грађанског васпитања) и Омладинске организације ЦМОК. Акција се одвијала под покровитељством општине Чајетина.

Акција је током новембра била поновљена на улицама Чајетине.

Удружење "Златиборски круг" као део пројекта "ЦМОК за Чајетину", који финансира Министарство омладине и спорта, припремили су исти дан јавну уличну акцију у циљу промоције пројекта и афирмисања омладинског активизма.

Учесници пројекта су пролазницима, суграђанима и гостима Златибора, делили промотивни материјал и омладинске новине.

Екипе МАХ радија и ТВ станице Лав су снимиле прилоге који су емитовали на овим медијима и преко којих је се шира јавност упозната са омладинским активностима у Чајетини.

Марко Кнежевић

Како против досаде

Тако вам је досадно... Осећате се бедно због тога. Ето, коначно сте уграбили мало слободног времена, могли бисте да урадите нешто лепо за себе, нешто занимљиво – а Ви не знате шта вам се ради. Убрзо почнете себе да тешите да сте преморени и да вам се зато ништа не ради, ма да уморни сте и то је то. Да сте само мало одморнији, знали бисте да супер искористите слободно време, али ето... Можда је најбоље мало да одспавате – док се пробудите, учићете нешто, причати са друговима, биће онда и време за спавање... Проћи ће Вам већ некако дан. Да ли се стварно, али стварно ради о умору? Можда је ипак реч о томе да Вам је досадно и да немате идеју шта ћете са собом? Ако је то друго у питању, то се да излечити – и то не спавањем. Показало се да је до сада последица недостатка радозналости код неке особе. „Добро, нисам нешто радознала, па шта?“, могли бисте рећи. Ништа, осим што Вас то ускраћује за многе интересантне ствари. Рецимо, студије су показале да су радознали људи изјавили да им је четрдесетопетоминутни разговор са особом који су тек упознали веома занимљиво, значајно и позитивно искуство, док они мање радознали уопште нису

уживали у том разговору. Слично је и са било којим новим искуством – радозналим је занимљиво, док се мање радознали досађују. Дакле, како повећати своју знатижељу, а у циљу тога да вам никад не буде досадно (верујте, постоји и то)? Ево неких изазова која доноси позитивна искуства. То не значи да обавезно морате јурити ситуације у којима се осећате нервозно, али немојте ни бежати од њих. Обратите пажњу на своје жеље и страсти. Гледали сте са неким вама драгим, неки стари мјузикл на телевизији и целе вечери певушили сте и ходали у ритму музике? У том сличају, могло би вам бити занимљиво да се упишете у школу плеса. Допустите себи да се у неким стварима усредсредите на забаву, а не на перфекцију нити на корист. Могло би да вам буде забавно да, рецимо, напишете неколико прича – уколико при том не форсираете себе и да постанете нови Хемингвеј или Чехов. Дружите се са људима. То можете постићи и тако што ћете се укључити у неку активност или уписати неки курс. Немате храбрости да то урадите сами? Наговорите пријатеља да крене са Вама, таман ћете се тако осећати сигурније у новој групи. Досада се може победити – само ако се мало, малчице покренете и заинтересујете за нешто.

Тијана Росић

Насиље у школи – СПРЕЧИТИ!

ВРСТЕ НАСИЉА

Физичко насиље: Физичко насиље је када повређујемо тело друге особе. То може бити: ударање, шутирање, гурање, дављење, чупање, затварање и закључавање, отимање и уништавање ствари, напад оружјем, тровање, паљење, посипање врућом водом, ускраћивање хране, сна и др.

Вербално насиље: Вербално насиље је када неко користи речи да би повредио нечија осећања. То може бити: вређање (када неко некоме каже да је глуп, ружан, назива га ружним именима), исмевање (када се неко некоме руга због тежине, висине, порекла, оцена...), омаловажавање (када неко некоме каже да не вреди, да га нико не воли)...

Емоционално/психолошко насиље: Емоционално/психолошко насиље односи се на оно понашање које доводи до тренутног угрожавања психичког и емоционалног здравља и достојанства детета/ученика. Емоционално насиље и злостављање обухвата поступке којима се врши омаловажавање, игнорисање, вређање, уцењивање, подсмевање, неприхватање, изнуђивање, манипулсација, претња...

Социјално насиље (искључивање из групе и дискриминација): Социјално насиље се дешава када се неко искључује из групних активности, оговара, када се причају лажи о некој особи или наговарају друге особе да се са том особом не друже. Односи се на следеће облике понашања: одвајање детета/ученика од других на основу различитости, довођење у позицију неравноправности и неједнакости, изолацију, недружење, игнорисање...

Сексуално насиље: Сексуално насиље и злоупотреба деце/ученика подразумева укључивање у сексуалну активност коју она не схватају у потпуности, за коју нису развијено дорасла (не прихватају је, нису у стању да се са њом сагласе) и која има за циљ да пружи уживање и задовољи потребе друге особе. Сексуалним насиљем сматра

се: сексуално узнемиравање – ласцивно коментарисање, етикетирање, ширење прича, упућивање порука, фотографирање, телефонски позиви...

Насиље путем нових технологија: Овакав вид насиља подразумева сваку комуникацијску активност cyber технологијом (sms, mms, e-mail, skype, web blog...). Cyberbullying има много облика, као нпр. Слање или објављивање штетних материјала о некој особи преко интернета или мобилног телефона, слање претећих или насилних порука...

Експлоатација: Експлоатација деце/ученика односи се на њихов рад у корист других особа и/или установе. Она обухвата и киднаповане и продају деце у сврху радне или сексуалне експлоатације. Ове активности имају за последицу нарашавање физичког или менталног здравља, образовања...

У следећем броју ЦМОК-а Вас очекују бројне корисне информације о организацијама, које су реализовале пројекат „Насиље у школи - СПРЕЧИТИ“, међу којима је и Ужички Центар за Права Детета (УЦПД). Можда ће Вам ова листа акција и модела дати идеју да једну од ових акција покренете у свом граду.

Викица Стојановић

КАКО МЛАДИ МОГУ ДА СЕ УКЉУЧЕ У ПРЕВЕНЦИЈУ НАСИЉА У ШКОЛАМА...ЛИСТА ИДЕЈА, АКЦИЈА, МОДЕЛА

- Дан толеранције
- Недеља посвећена активностима против насиља
- Дани пријатељства
- Месец лепих речи
- Хуманитарне акције
- Кутија поверења
- Спортска дешавања
- Квизови
- Кооперативни турнири и такмичења
- Школски СОС телефон
- Школски зид за графите
- Ученичке журке и прославе са саморегулацијом дисциплине....

УЖИЧКИ ЦЕНТАР ЗА ПРАВА ДЕТЕТА

Ужички Центар за Права Детета (УЦПД) је основан 1998. године као невладина, непрофитна и неполитичка организација. Председник УО Центра је Радван Цицварић. УЦПД има активан однос према питањима и проблемима деце и младих и значајно доприноси њиховом решавању, равноправан је чинилац у општем корпусу организација и институција које се баве децом и младима. УЦПД има мисију да унапреди положај деце и младих у друштву.

Активности центра организоване су у 3 програма:

1. програм едукације има за циљ да информише децу, младе, родитеље и професионалце који раде са младима о правима детета и механизмима за остваривање права.

2. програм партиципације има за циљ да промовише активно учешће деце и младих у процесима доношења одлука од њиховог интереса као у свеукупном друштвеном животу, као и да промовише моделе партиципације у друштву.

3. Програм неформалног образовања има за циљ да омогући приступ различитим облицима неформалног образовања деци и младима кроз које ће они стицати знања и вештине значајне за њихов складан развој.

Стратешки циљеви –партиципација :

1. Успоставити механизме укључивања деце и младих у процес доношења одлука од њиховог интереса,

2. Промовисати и подржати иницијативе деце и младих.

Стратешки циљеви-неформално образовање:

1. Омогућити деци и младима приступ квалитетним едукативним и културним садржајима који нису доступни редовним образовањем у другим институцијама,

2. Успоставити одрживе капацитете за приступ квалитетним

садржајима који нису доступни редовним образовањем у другим институцијама и слично.

Принцип рада: партиципација корисника, економичност, партнерство, усклађеност са националним и локалним стратегијама, највишим стандардима и добром праксом.

Центар је за 10 година постојања, у континуитету реализовао преко 50 пројеката, не само на територији Златиборског округа, већ и на нивоу целе Србије. Има велики број корисника, сарадника, волонтера. Центар је данас респектабилна организација. Иноватори у области метода, методологија рада које су преузимане од стране институција и носиоци 4 програма за стручно усавршавање запослених у образовању.

УЦПД је :

*Учествовао је у стварању првог ученичког парламента у Србији-оснажио, едуковао и водио групу младих оснивача ученичког парламента;

*реализовано преко 150 акција – партиципација младих, промовише и негује модел вршњачке едукације...

*Били у делегацији Србије и учествовали у одбрани Алтернативног периодичног извештаја о правима детета пред Комитетом за права детета у Женеви у фебруару 2008.године;

* Координатори групе за доношење локалне стратегије за децу и младе 2005. Године... *Учествовали у бројним акционим истраживањима (у фокусу мониторинг, праћење ефеката унетих варијабли, на основу тога увођење нових методологија и сл.).

УЦПД има преко 25 стручних сарадника, и више од 50 волонтера. Млади чине преко 70% сарадника и волонтера. За више информација можете посетити наш сајт: www.uspdue.org.

Миљана Панић

Како знати да ли волите или сте заљубљени?

Велики број људи не прави разлику између ова два појма, али уствари то су сасвим две различите ствари. "Како да знам да ли волим,?" Ако мораш да питаш онда то није права љубав. Постоји велика разлика између заљубљености и праве љубави. Заљубљеност дође и прође (ако се не претвори у љубав), а љубав траје дуго! Заљубљеност је необична мешавина секса и емоција, а иначе сама реч је настала од латинске речи која значи будаласт или неразуман. Несугласице настају јер и љубав и заљубљеност проузрокују снажан талас несвакидашњих пријатних осећања. Љубав се развија споро, потребно је време неког заволети... Потребно је проведено време. **ЉУБАВ НЕ ПАДА СА НЕБА!!!** За њу је потребно да се уложи много труда да би се она одржала. Док са друге стране заљубљеност просто удара у главу. Не можете заволети неког после једног сусрета јер ту особу не можете упознати довољно да би сте је стварно заволели. Људи обично на почетку обично глуме најбоље понашање и стављају најбоље маске за прикривање лоших особина, тако да бисте можда добро размислили о оној изреци: **ЉУБАВ** на први поглед! Неки чак толико добро прикривају своје особине да се то види тек касније у браку. Можете бити привучени нечијом физичком грађом, његовим или њеним понашањем, реакцијама, али предстоји вам дуг пут док ту особу заволите. За разлику од заљубљености да би се љубав „завршила“ треба времена. Требало је време да настане, па исто тако треба време да она нестане. Растајак је обично веома болан и за једну и за другу страну. Љубав се фокусира само на једну особу, а

заљубљеност на више. Ви када волите, искрено и дубоко, волите само једну особу због ње каква је у целини са свим својим манама и врлинама. Љубав мотивише позитивно понашање, а заљубљеност деструктивни ефекат. Љубав ће имати конструктиван утицај на вашу личност и откриће и показати оно најбоље у Вама а да нисте ни знали да то уопште поседујете. Љубав улива сигурност и поверење, што ћете данас ретко где наћи. Она даје невероватну и неописиву енергију, вољу за животом, буди креативност у Вама. Појачава доживљај вредности, покреће Вас да радите ствари о којима сте маштали... Ваше занимање за живот ће бити другачије. На живот ћете гледати под тотално другачијим углом. Чиниће Вам се као да сте одједном продисали после свих тих година. Љубав ће Вас усмерити ка врху, ка успеху. Живот Вам добија нови смисао и циљ. Бићете самоуверенији и једном речју срећнији! Заљубљеност је веома пожељна у почетку везе, али ако остане на томе, брзо избледи. Зато, волети је дар, то је чин, волети значи радовати се туђој срећи, па чак и ако она ремети Вашу.

Тијана Росић

.....
"Љубав је само једна, а њених копија је хиљаду" (La Rosfuko)

"Љубав је ствар осећања, а не воље. Не могу волети зато што хоћу, а још мање зато што морам, стога је обавезна љубав глупост" (Kant)

"Кад љубав није лудост, тада то није љубав" (Calderon)

"Љубав се роди, живи и умире у очима" (William Shakespeare)

"Љубав одолева времену које све отима. Никада није истински волео онај ко мисли да је љубав пролазна" (Johan Wolfgang fon Gete)

.....

Прича о осећањима

Нашла се сва осећања на једном скривеном месту. ДОСАДА зевну трећи пут, па ЛУДОСТ предложи да се играју жмурке а да победи онај ко се најбоље сакрије. ИНТРИГА подиже обрву, а РАДОЗНАЛОСТ упита каква је то игра. ЛУДОСТ објасни правила и рече да ће бројати до милион. ЕНТУЗИЈАЗАМ је заплео, следило га је ОДУШЕВЉЕЊЕ. СРЕЋА је толико скакала да наговори и АПАТИЈУ, коју никад ништа није интересовало. Али ИСТИНА је била против, њу и онако сви пронађу. ПОНОС помисли да је то глупо, иако га је мучило што се он није први сетио. ОПРЕЗ није хтео да ризикује.. Прва се сакри ЛЕЊОСТ, бацисе се иза камена. ВЕРА се попе на небо, ЗАВИСТ се сакри у сенку УСПЕХА, коју се попео на највише дрво. ВЕЛИКОДУШНОСТИ се свако место чинило савршеним за пријатеље. ЛЕПОТА ускочи у кристално језеро, док је СТИДЉИВОСТ провиривала кроз пукотине дрвета. СЛОБОДА се смести у даху ветра. СЕБИЧЛУК пронађе скровиште само за себе. ЛАЖ се сакри на дно океана (лаже, на крају дуге), а СТРАСТ у кратер вулкана. Када је ЛУДОСТ одбројавала 999.999, ЉУБАВ се још није сакрила, јер је све

било заузето. Ускочила је у ружичњак. „Милион“, узвикнула је ЛУДОСТ и почела да тражи. Прву нађе ЛЕЊОСТ, иза најближег камена. Убрзо зачу ВЕРУ како се расправља о теологији са Богом, А СТРАСТ искочи из кратера. Од толиког тражења ЛУДОСТ ожедни, па у језеру пронађе ЛЕПОТУ, само ЉУБАВ није могла да пронађе. Одједном угледа ружичњак. Ухвати грану и поче да удара по пупољцима, зачу болан крик. Ружино трње је изгребало очи ЉУБАВИ. ЛУДОСТ није знала шта да учини, пронашла је победника, осећање над осећањима, али ЉУБАВ је постала слепа. Молила је ЉУБАВ да јој опрости и на крају је одлучила да заувек остане уз њу. Тако је ЉУБАВ победила, али је постала слепа, а ЛУДОСТ је свуда прати.

Тијана Росић

ЛЕПША СТРАНА СРБИЈЕ 2009

Четвртог августа 2009. године почео је трећи по реду креативни камп „лепша Страна Србије“. Из општине Чајетина, на овом кампу учествовала су четири омладинца који су провели незаборавних петнаест дана на Руднику.

Учесници – кампери су били : Миљана Панић, Викица Стојановић, Бобан Томашевић и Тијана Росић. Они су такође оснивачи и чланови омладинске организације ЦМОК (Центар Младих Организованих Креативаца).

На кампу су учествовали средњошколци из целе Србије, највише из Београда, Смедерева, Кнића, Зрењанина и осталих места међу којима је била и Чајетина. Учесници су присуствовали многим радионицама, слушали предавања врхунских предавача.

Предавања су била из области маркетинга, поп културе, географије, туризма... Камп је водила Александра Панић – директор кампа ЛСС.

Камп је реализован у варошици Рудник, подножје планине Рудник у одмаралишту „Рудник“. Поред предавања учесници су свакодневно ишли у шетњу. Обишли смо: Воденицу, Шумску кућу, Стазе здравља на планини, Љубавну чесму. Последњи дан боравка на Руднику искористили смо за освајање једног од највиших врхова планине – Цвијићев врх (1132 м).

Наши кампери су се вратили са пуно сете и туге за тим незаборавним данима који су били испуњени дружењем, склапањем пријатељстава и наравно нових љубави, а то су свакако предности и најлепши сегменти оваквих догађаја.

Бобан Томашевић

Ми! Ко смо ми, живимо тако далеко једни од других, а као да се познајемо цео живот, као да нас је нека виша сила навела да кренемо истим путем да би се заједно смејали, плакали, били тужни, весели, срећни, љути. Као искрице које су разасуте по целој земљи, као изгубљени трачки светлости који једни без других не умеју, не знају да функционишу.

Сада када је дошао крај, када је дошао растанак, када сунце све брже почиње да залази, гледам у бесциљни простор, у таму, у прстен који једини има моћ да ме орасположи, да ме подигне из света туге, сете, прошлости.

На њему је делфин који значи срећу, а срећу и најбољих петнаест дана ништа не може избрисати, нико ми их не може отети и рећи да је његово, нико не може купити новцем, јер новац за који многи мисле да је све, не представља ништа, једино средство помоћу кога ћу бити у контакту са људима за које бих све учинила.

Није ми потребан разговор са њима, њихово присуство, довољно ми је да их видим из далека насмејане, и да наставим да ходам, корачам, да заборављам све лоше, да се провлачим кроз „мрежу“, да наставим да функционишем.

Викица Стојановић

III

Ни вечерас немам сна,
и да ли уопште неко зна због кога ја
ноћима не спавам?
Због кога плачем до свитања?
Сећања која се враћају, због кога су
присутна?
Живот којим сада живим, због кога
трпим и чекам да се промени?
За кога се ја борим у нади да ме тај
неко воли?
И да ли ће неко наћи одговоре на моја
питања...
За кога се ја све ове године чувам???
Да ли и мене тај неко због кога ово
сада пишем воли и у срцу чува???

Анђела Мијајловић

II

Не разумем зашто нико не може да
схвати
да ја волим али и да патим, јер ти ниси

ту, а требало би.
Ако је грех што сам тебе заволела, и
што сам
због тебе много тога оставила, онда
нека
ми сви опросте, јер ти си мој најслађи
грех.
Нисам престала да волим ни када су
то други хтели,
јер они нису волели, али ни онда сам и
сама то желела.
Не... нисам могла.
Љубав коју сам осећала, била је јача од
жеље која
је била плод њихових прича да ниси за
мене!!!
Касно је да кренем неким другим пу-
тем,
путем на коме не би било нас, јер
ја за тај пут не знам и не желим да
знам.
Вођена твојим корацима, ја сам на ко-
рак до тебе,
јер желим да и ја тебе сачекам као што
си ти чекао мене.
Раширених руку са осмехом на лицу,
чекају те
једног дана без суза на лицу....

Анђела Мијајловић

Љубав

Ноћас река тихо тече
Желим да ме чуваш и ово вече
Ја нисам ја кад нисам крај тебе
Дођи љубави, не дозволи да ми срце
зебе
Дођи, заштити ме од људи злих
Они су љубоморни јер не волиш њих.
Сваки дан одбројавам сате,
Покушавам да натерам време да ста-
не,

Да вратим оне наше тренутке среће,
Да сијају у мраку попут свеће.
Запловимо ноћас у неке далеке снове.
Пођи са мном, пусти дане нове,
Погледај у срце своје
То љубав урезује име моје.
Хајмо у неке нове висине,
Винимо се попут птице у просторе не-
беске
Зауставимо дан и ноћ
Кренимо где год хоћемо поћ,
За нас препрека не постоји
Све док год те волим
Љубави нашој нема краја
Отпловимо до врата раја!

Злата Гавриловић, Београд

ДЕТЕ КОЈЕ СЕ НИЈЕ РОДИЛО

24. НОВЕМБАР 1999. Данас сам ја зачет у мајчином стомаку. Као латица руже што цвета, тако сам мали и нежан. Али ипак срећан што сам жив, и што се осећам живим.
13. ДЕЦЕМБАР 1999. Данас ме је моја мама први пут видела, била је на прегледу код свог доктора. Покушао сам да се насмешим, ипак је то моје прво фоткање, али се нисам добро видео.
27. ДЕЦЕМБАР 1999. Данас су моју маму одвезли у болницу, јер се није добро осећала, а морам признати ни мени није било добро. Знам да није лепо прислушкивати, али морао сам. Доктор је рекао мојој мами да је веома ризично да се ја родим. Да ћу бити болестан, јер моја мама има неку ретку болест и да ћу је ја наследити.
9. ЈАНУАР 2000. Данас је моја мама плакала више него обично. Размишљала је о мени. Шта да уради. Ја сам викао да ћу бити добро, да знам и осећам. Хоћу да живим, али узалуд, није ме чула.
11. ЈАНУАР 2000. Данас ме је моја мама убила...

Стефан Радивојевић, Лозница

Црквена звона звоне

Црквена звона звоне,
А где си ти роде?
Чујеш ли моје зове?
Где сам ја?!
Далеко.
Песма ласта ме зове.
Кад поново дођем – љубићу твоје дво-
ре.
Рука ми твоја треба
Да успем, да волим, да се надам...
Сунце, јули, малина до граница неба
Даје ми моћ да осетим ту чар
Бербу плодну
Пружи ми тај дар.
Колико је у теби вредности,
Толико је и скромности. Ослободи се!
Осећаш ли моје присуство?
Ја твоје да!

Ти цветаш у мени!
Премостићу даљину
Томе си ме учила
Ветре, пренеси поздраве моје
Нека га газе муким ходом
Кроз мутне воде ове.
И молим те, нечујни ветре
Што правиш буре саткане од сете
Да поздраве однесеш тамо,
Где ласте лети лете!

Марина Поледица, Ивањица

АНЂЕЛИ

Ноћас су анђели летели
далеко у мој сан
И пружили ми руку
да не будем више сам

И нежно покрај ока мог
Оставили звезду малу
Кажу ”ТО ЈЕ ЗА ЉУБАВ СЈАЈНУ”

До касно у ноћ
ветар је дувао
И она је плакала
за снове који
неће бити наши

Плакао сам и ја

али се није чуло
Јутро је дошло и
телефон је зазвонио
А мени су јавили ту тужну вест
Због које моје срце
ОСТАЈЕ ЗАТВОРЕНО ЗАУВЕК!!!

Стефан Радивојевић, Лозница

СЛАТКА ТАЈНА

Слатка тајна
Која тајна
Од које ми се тело зноји
Као рум и чоколада,
Док испробавам
Укус нови.
Мирише ми љубав
Ове вреле ноћи
Све бих дао,
за још један
гриз слатке тајне
у ноћи.

Стефан Радивојевић, Лозница

ЗАШТО „МРЗИМ“ СРБИЈУ

Србија као домовина је једна срдачна земља...Тренутно у овом пери-
оду живота покушавам да схватим шта је то што ме задржало у њој...Да
ли уопште има будућности за нас?!

Самосажалење је ужасна ствар...Најужаснија особина коју сваки
Србин држи у себи. Као народ смо срдачни, гостопримљиви, али исто
толико и огорчени. Толико да нас та огорченост води право ка литици,
којој смо све ближи. Највећи проценат младих који умиру је управо у на-
шој држави. Да ли је то можда зато што су они тако желели? Никако. То
је само исход свих активности које се обављају на седницама Владе наше
државе. Приче о томе, ко има већу кућу, стан, ко чију жену вара нам
сигурно неће помоћи да смањимо до граница изнемоглости проценат
неписмених, да смањимо проценат умрлих младих људи у држави тиме
што ћемо им пружити да их занимају неке активности које нису мотори,
опијање, ноћна купања која су ризична по живот, и остале ствари које
им не би ни на памет падале само да им је пружена светлија будућност.

Па зашто толико одлазе млади из Србије? Јер сваки млад, норма-
лан и здрав разум не жели да живи живот коме је већ одавно предвиђен
неславан крај. Старији људи више немају снаге за борбу. Одавно су своје
борбе одиграли, приче испричали, мишљења изјаснили...Сада им је једи-
но преостало да се помире са судбином и да се надају да ће се пронаћи
неко ко ће њима и њиховим унуцима пружити бољу будућност. Мада
нам је и то огромна мана, што се нико не изјашњава и што сви чекају
једни на друге, али опет то је кроз трећа ствар јер када бих почела на-
брајати мане Србије, цео роман ми не би био довољан...

И тако не желим да будем грађанин Србије.

Не желим да будем грађанин Србије, који ће чекати да гомила људи
без икаквих амбиција према бољем животу одлучује о мојој судбини.
Мојој и још девет милиона људи. Желим да останем у Србији, јер не же-
лим да се предајем, да будем кукавица као и многи други који су отишли
одавде јер су мислили да не могу успети као јединка. То уствари и није
поента. Свако се треба изјаснити, а не слушати празноглаве и похлеп-
не људе. Свако треба планирати најбоље за себе, и треба „пуцати“ на
високо јер само тада нико од нас неће бити кукавица, наставиће борбу
наших предака, и надамо се једног дана, учинити их поносним. Јер на
крају крајева успећемо заједно као тим, јер свако од нас жели једну ствар
– ЛЕПШУ СРБИЈУ!!!

Бојана Обрадовић, Београд

ОБИЧАЈИ КОЈИ СУ ВЕЗАНИ ЗА ПРОСЛАВЉАЊЕ НОВЕ ГОДИНЕ

Историја прослављања Нове године није поуздано утврђена, али се сматра да су

Вавилонци то чинили још пре 4.000 година. Интересантно је и да је вавилонска Нова година трајала 11 дана, а сваки дан славио се на специфичан начин.

Римљани су славили Нову годину у зависности од календара који се мењао са сваким новим владаром и ускоро изгубио усклађеност са сунцем. У жељи да исправно постави календар, римски Сенат је 153. год. пре Христа устоличио 1. јануар за почетак Нове године, но, варијације су се наставиле све док Цезар 36. год. пре Христа није одредио коначни календар, враћајући 1. јануару почасну титулу првог дана у години. Занимљиво је да је то поновно усклађивање календара са Сунцем продужило годину на чак 445 дана.

Јелка, парада и бука

Немци су, према једном од низа тумачења, први у 16. веку увели обичај кићења јелке. Легенда каже да је кићење започео утемељитељ протестантизма Мартин Лутер. Лутер је шетајући кроз шуму био задивљен хиљадама звезда које су светлцуале

кроз грање јела. Толико је био очаран призором да је одсекао мало дрво и однео га кући својој породици. Да би оживео исту лепоту коју је видео у шуми, закачио је и мале свеће на гранчице. У Европи и Америци кићење јелке постаје популарно у 18. веку.

И данас се широм света, уз много буке и помпе, шампањак, размену поклона и ватромет слави наступајућа година. Један од најатрактивнијих симбола јесте новогодишња парада, уобичајена код многих народа. Сама идеја стварања заглушујуће буке уочи испраћаја старе и дочекивања нове године потиче из ритуала терања злих демона који прете уништавањем усева. Зато у новогодишњој ноћи на разним крајевима света не изненађују звуци ударања о лонце, звона, бубњеве, сирена, ватромета и музике.

Окупљање људи за Нову годину, данас широко распрострањено у многим крајевима света, ипак је и даље најраширеније у руралним крајевима и затворенијим заједницама. Тај обичај вуче корене из времена кад су отворена врата домаћинства означавала отвореност честитарима, пријатељима и познаницима и путницима намерницима.

Нова година је традиционално и време окупљања – породичног, с пријатељима, на организованим прославама, и то у свечаним оделима, с посебном бригом о изгледу, украшавањем ентеријера и екстеријера

Иако многи мисле да су новогодишња зарицања новијег датума, традицију су започели још Вавилонци, а њихова је одлука налагала враћање позајмљеног оруђа за рад. Модерна зарицања најчешће се односе на престанак пушења, држање дијете, здрав начин живота, штедњу, више учења, верност...

У Европи – грочђе, бадеми, крофне

У погледу савремених обичаја, свака земља има и понеку специфичност.

У Грчкој се прослава поклапа с прославом Светог Василија, дана једног од оснивача Грчке православне цркве. Тада се сервира василопита или торта светог Василија, у коју се утисне сребрни или златни новчић. Ко новчић пронађе, биће посебно срећан у Новој години. Василије је уједно и "главни кривац" зашто се у поноћ дечје чизмице пуне поклонима.

Данци у новогодишњу ноћ улазе с много разбијених тањира испред кућног прага. Стари тањира чувају се целе године и у поноћ се бацају пред улазна врата пријатеља. Много разбијених тањира симболизује друштвено богатство – пријатеље.

Аустријанци на Нову годину, као десерт уз свечани ручак, припремају сладолед од ментола у облику детелине с четри листа.

Стари сицилијански обичај налаже да ће срећа доћи они-

ма који на Нову годину једу лазање. Кад закуца поноћ, Шпанци морају појести 12 зрна грожђа – по једно за сваки месец.

Норвежани се чаште пудингом од пиринча у којем је скривено једно зрно бадема. Особу која пронађе бадем пратиће срећа.

Холанђани се за дочек припремају пекући крофне јер верују да то доноси срећу.

Италијани најбучније прослављају Нову годину, јер што је бука већа то ће зло брже побећи. Из куће бацају све старе, непотребне ствари, од намештаја до одеће, и то кроз прозор.

Смехом против злих духова

У САД је Нова година главни друштвени празник, а дочек на Тајмс Скверу у Њујорку директно се преноси по целој Америци.

Аустралија и њен главни град Сиднеј, традиционално су једна је од водећих новогодишњих дестинација бројних туриста из света који су жељни Сунца и чији се број креће и до 300.000. Домаћи и страни гости, више од 1,2 милиона, сваке године ужива на улицама Сиднеја у благодетима топлотог лета и фасцинантног ватромета који се може видети у кругу од 16

км од Сиднеја.

Људи у Јапану проводе недеље планирајући новогодишњу прославу унапред и током целог децембра одржавају забаве под називом боненкаи, којима је циљ да се остави лоше за собом и припреми за нов почетак. За Нову годину набавља се посебна декорација за врата и двориште, за коју се верује да доноси здравље и дуг живот. Деца добијају отошидамас – мали дар с новчићем у средини.

Јапанска традиција налаже и опраштање свих неспоразума и неразумевања у породици и међу пријатељима како би се у Нову годину ушло потпуно чисто. Звона будистичких храмова звоне 108 пута како би отерала 108 људских слабости, а након тога се сви смеју терајући смехом зле духове.

Кубанска традиција налаже да се у поноћ поједе 12 грејлфрута, који симболизују месеце у години, а поштовање тог обичаја треба да донесе срећу.

На Филипинима је битно при откуцавању поноћи на сату, имати сто пун хране, што осигурава благостање у надолазећој години.

У Бразилу је обичај да се у новогодишњој ноћи носи бела одећа за срећу и мир у години која следи.

Цела Латинска Америка уочи Нове године тражи донњи веш одређене боје, у зависности од земље до земље – црвене, розе или жуте. У неким земљама обичаји налажу да се веш обуче наопачке.

У готово свим народима поноћ се дочекује упућивањем најлепших жеља и пољупцем који није само дељење тренутка еуфорије, већ и завет блискости у долазећих 12 месеци.

Веровања и празноверја

Разни обреди, веровања и празноверја настала су из жеље за чишћењем, терањем злих демона и призивањем добре среће, а нека од њих задржала су се све до данас:

– Ширум света рођени 1. јануара сматрају се рођеним под срећном звездом.

– Прва особа која уђе у кућу после поноћи имаће посебан утицај на домаћинство у Новој години, а празноверје још каже да се добром можете надати буде ли то висок, тамнокос и наочит мушкарац.

– Посао који иначе обављате добро је и с мером га обављати и 1. Јануара, па га треба и успешно окончати.

– Желите ли добру и успешну годину, никако је не смете дочекати с дуговањима. Своје рачуне подмирите, тако да у Нову годину уђете поравнатих рачуна, што ће обезбедити благостање.

– Све новчанике напуните новцем, кажу веровања, и финансијско ће вас благостање пратити целе године.

Викица Стојановић

ЗАНИМЉИВОСТИ

- Швеђанка Ове Нордстрём, је највећа колекционарка "Касица-прасица" у свету. Јуна 2001, она је имала 5,111 при-мјерака у својој колекцији.

- Рекорд у категорији "Највећи број штисаљки закачених на лице" држи Британац Гарру 'Стретцх' Турнер из Манчестера. Он је на своје лице успио закачити 153 штисаљке.

- Зимбабвеанац Јонах Мунгоски срушио је Гинисов рекорд у непрекидном говорењу, које је трајало пуних 36 сати. Мунгоски је тиме за чак десет сати премашио стари рекорд Јужноафриканца Јохна Тревора Валкера. Према правилима, у рушењу рекорда биле су му допуштене само природне паузе од максимално 30 секунди, а сваких осам сати имао је право на 15 минута одмора за јело и одмор. (април, 2004.)

- Сингапурски студент Анг Чуанг Јанг (19) ушао је у Гинисову књигу рекорда тако што је за 41,52 секунде написао СМС поруку од 160 знакова оборивши тако ранији рекорд Американца Бена Кука који је у јулу то учинио за 42,22 секунде, објавила је организатор такмичења компанија Сингапур Телекомуникације. "Следеће године циљ ми је 39 секунди." - рекао је Анг објаснивши како је "тајна" у брзом писању порука у томе да се користе што већи дугмићи на мобилном телефону. Такмичења у брзом писању СМС порука широм свијета користе исти текст који је одредио организатор Гинис, а која гласи: "Пиране са зубима попут жилета, врста Серасалмус и Пигоцентрус, су најопасније слатководне рибе на свијету. Оне у стварности ретко нападају људе". (новембар 2006)

- Један пекар из Немачке без прекида је 42 сата, 16 минута и 8 секунди певао песме Елвиса Прислија, који је тако

поставио нови светски рекорд у непрекидној интерпретацији "краљевих" мелодија, саопштили су организатори такмичења из немачког места Мехерних. Обучен као његов идол, тридесетшестогодишњи имитатор је 13 пута заредом отпевао 60 песама Елвиса Прислија. Претходни рекорд постављен је пре тога на неколико недеља, када је један Прислијев обожаваалац и имитатор из Хамбурга певао његове песме 40 сати без прекида.

- На улицама Сантијага готово девет хиљада Чилеанаца се загрлило, љубило и оборило рекорд у највећем симултаном љубљењу. Мушкарци и жене, углавном у двадесетима, постигли су рекорд и љубили свог драгог или драгу барем 10 секунди. Више од 4400 чилеанских парова без проблема је оборило дотадашњи рекорд од 1588 парова, који су се у фебруару 2000. године "цмакали" на улицама Сарниа, у канадској држави Онтарио. Масовно љубљење је организовао тамошњи произвођач пасте за зубе.

ФИЛОЗОФИЈА ЖИВОТА...

Професор држи предавање о филозофији, а испред себе има неколико предмета. Када је час почео, брзо рече узима у руке велику празну теглу и почиње да пуни камењем пречника од 5 цм. Када је напунио, упитао је ђаке да ли је тегла пуна. Сложили су се да јесте. Професор онда

узима кутију са шљунком и њега сипа у теглу. Теглу је мало протресао и наравно, шљунак је, котрљајући се, попунио простор између камења. Онда је поново упитао ђаке да ли је тегла пуна. Уз осмех су се сложили да јесте. Професор узима кутију са песком и сипа у теглу. Наравно, песак је попунио све остале шупљине. А сада – каже професор, хоћу да замислите да је ово ваш живот. Камење представља вашу породицу, партнера, ваше здравље, децу, пријатеље – све оно што би ваш живот чинило пуним и онда када би све друго нестало. Шљунак су све оне друге ствари које су важне као што је посао, кућа, ауто. Песак је све остало – ситнице. Ако у теглу прво ставите песак, за камење и шљунак неће имати места. Исто тако у животу. Ако све време трошите на неважне ствари, нећете имати простора за оно што је важно. Обратите пажњу на оно што је кључно за вашу срећу. Нађите слободног времена да одете код лекара на контролне прегледе. Изведите драгу особу на неко лепо место, поклоните јој нешто романтично и лепо. Дружите се са пријатељима. Увек ће бити времена за посао, спремање куће, поправку аута... побрините се прво за камење, за оно што је важно. Поставите своје приоритете. Све остало је само песак.

Бобан Томашевић

Херој може бити свако

Пре много година у Станфорд болници, једна девојчица по имену Лиз је патила од ретке и тешке болести. Једина шанса за њен опоравак била је трансфузија крви од њеног петогодишњег брата, који је на чудесан начин преболео исту болест, а и развио антитела потребна за борбу са болешћу. Доктори су објаснили малом дечаку ситуацију, и питали дете да ли је спреман да да крв својој сестри. Мали је оклевао само за моменат пре него што је дубоко удахнуо и рекао: „Да, хоћу ако ће то да спасе Лиз“. Како је трансфузија одмичала, лежао је у свом кревету поред сестре и смешио се, као и сви, видевши како јој се враћа боја у образе. А онда је његово лице пребледело и његов осмех је нестао. Погледао је доктора и питао забринутим гласом: „Хоћу ли одмах почети да умирем?“ Мали дечак је погрешно разумео доктора, мислио је да ће сестри дати сву своју крв.

Тијана Росић